

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Ing. M. C.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS – 230 – 2008/02512/TMB zo dňa 5. januára 2009, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S/103/2009-165 zo dňa 17. decembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobkyne **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **nemá** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave vylúčil na samostatné konanie časť žaloby o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 150 000 Eur s odôvodnením, že s poukazom na § 247 OSP nie je vecne príslušný na prejednanie tej časti žaloby (jej zmeny), ktorou sa žalobkyňa domáhala aj zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 150 000 Eur. Vo výroku uznesenia zároveň rozhodol, že po jeho právoplatnosti bude vec postúpená na vecne a miestne príslušný Okresný súd Bratislava I. V poučení uviedol, že proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 1 písm. a/ OSP).

Žalobkyňa v odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/103/2009-166 zo dňa 17.12.2010 uviedla, že namieta a nesúhlasí ani s uznesením, ktorým Krajský súd v Bratislave vylúčil na samostatné konanie, navyše uviedol Okresný súd Bratislava I., kde ona nebýva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je prípustné.

Odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania (§ 202 ods. 3 písm. a/ OSP). Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 218 ods. 1 písm. c) OSP).

V danej veci bolo odvolaním napadnuté uznesenie, ktorým Krajský súd v Bratislave vylúčil na samostatné konanie časť žaloby o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 150 000 Eur, keďže ide o občianskoprávnu žalobu, na prejednanie ktorej nie je krajský súd vecne príslušný vzhľadom na vymedzenie súdnej preskúmvacej právomoci v § 247 OSP.

Uznesenie o vylúčení veci na samostatné konanie v zmysle § 112 ods. 2 OSP je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania; odvolanie proti nemu nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. a) OSP). Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa podala odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný, Najvyšší súd SR ako súd odvolací, postupujúc podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvej vety OSP podané odvolanie odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 prvej vety OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odmietnutie odvolania má rovnaké procesné účinky ako zastavenie konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 19. októbra 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová